

SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA
Fakulta informatiky a informačných technológií
Ilkovičova 2, 842 16 Bratislava 4

Zadanie č. 3 - Riešenie problému obchodného cestujúceho algoritmov zakázaného prehl'adávaní a simulovaného žíhaní

Dávid Pen'á ID: 110871

Umelá inteligencia

FIIT STU 2021/2022

Zadanie

Je daných aspoň 20 miest (20 – 40) a každé má určené súradnice ako celé čísla X a Y. Tieto súradnice sú náhodne vygenerované. (Rozmer mapy môže byť napríklad 200 * 200 km.) Cena cesty medzi dvoma mestami zodpovedá Euklidovej vzdialenosti – vypočíta sa pomocou Pytagorovej vety. Celková dĺžka trasy je daná nejakou permutáciou (poradím) miest. Cieľom je nájsť takú permutáciu (poradie), ktorá bude mať celkovú vzdialenosť čo najmenšiu.

Výstupom je poradie miest a dĺžka zodpovedajúcej cesty.

Riešenie

Program na začiatku vytvorí náhodnú trasu, ktorú si zapamätá ako vektor, napríklad: [19, 4, 6, 8, 2, 17, 18, 14, 13, 3, 15, 10, 5, 1, 11, 16, 9, 12, 7, 0]. Na nájdenie okolia som najprv používal metódu výmeny dvoch náhodných miest v trase, ale zistil som, že algoritmy zakázaného prehľadávania a simulovaného žihania dosahujú lepšie výsledky, keď sa používa metóda otočenia podreťazca (reversed sub-string). Tá funguje vybraním dvoch náhodných miest a otočením trasy medzi nimi. Napríklad:

Pôvodná cesta:

[0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39]

Cesta po otočení podreťazca:

[0, 1, 2, 3, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39]

V testovaní som tieto dva spôsoby hľadania susedov spolu porovnal.

Zakázané prehľadávanie (tabu search)

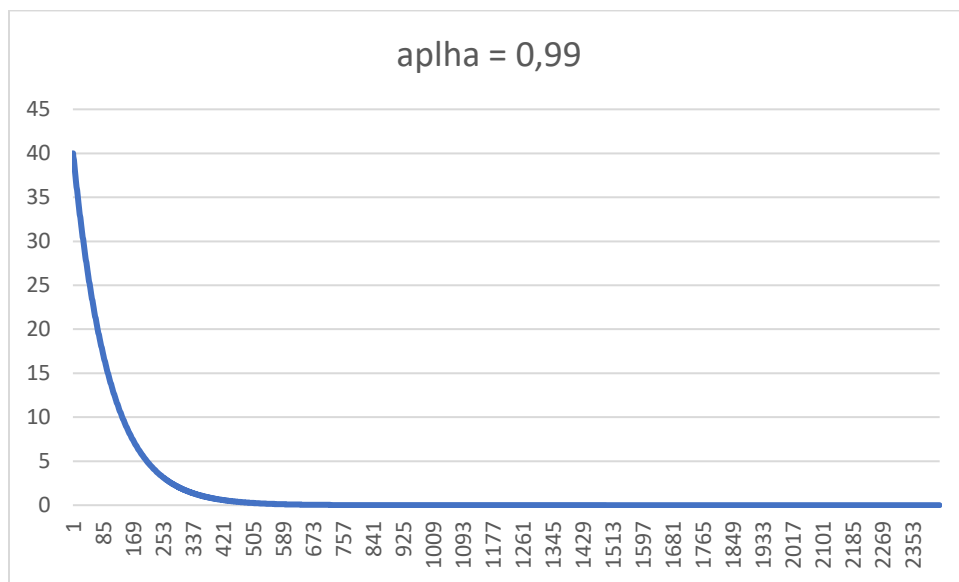
Program vytvorí 20 náhodných susedov z okolia a z nich nájde toho s najkratšou trasou, ktorý nie je v zakázanom liste. Potom ho pridá do zakázaného listu. Ak sa presiahla najväčšia povolená dĺžka zakázaného listu, tak z neho vymaže prvok na prvom mieste, teda ten najstarší. Potom ho porovná so zatiaľ najlepším nájdením riešením a ak zistí že je lepší, tak ho aktualizuje. Tento postup program zopakuje, dokým sa n-krát nenájde lepšie riešenie. Zistil som, že program dokáže optimalizovať riešenie aj pre 40 miest, ak je n rovné 300.

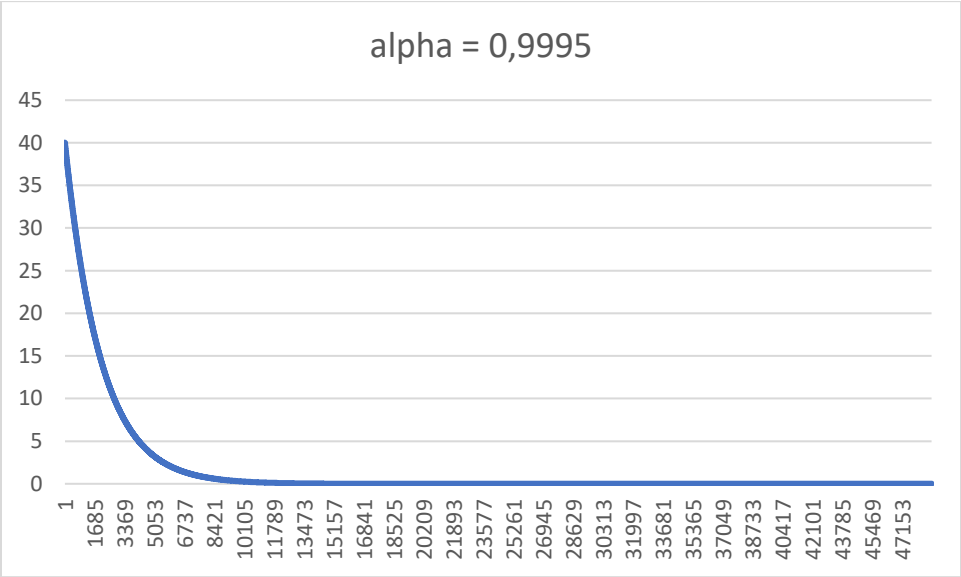
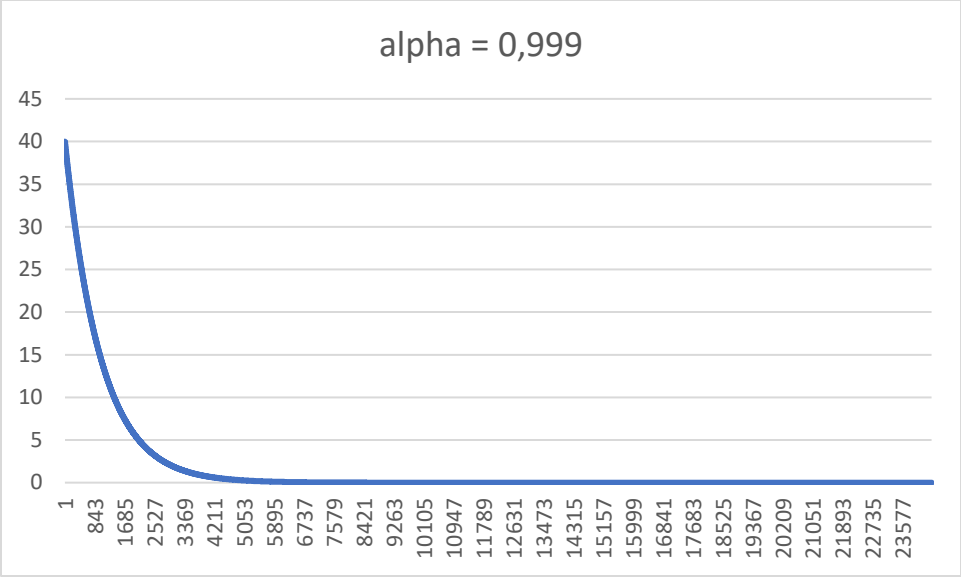
Simulované žíhanie (simulated annealing)

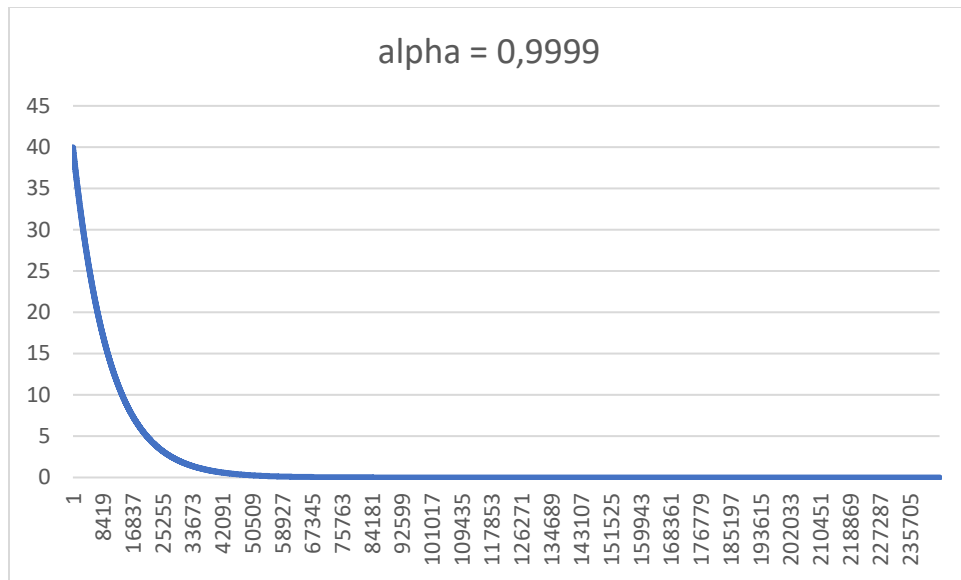
Program začína v určenej teplote, väčšinou medzi 10 a 80 stupňov a trvá, dokým sa neschladí na teplotu 0.0000001 stupňov. Teplotu znižuje tak, že ju násobí premennou alpha, ktorá je o niečo menšia ako 1 a vzniká tak neustále znižujúca sa geometrická postupnosť. Program si vytvorí náhodného suseda a ak je lepší, tak doň určite prejde. Potom ho porovná so zatiaľ najlepším nájdeným riešením a ak zistí, že

je lepší, tak ho aktualizuje. Ak je horší, tak použije vzorec $e^{\frac{-|cost1 - cost2|}{temp}}$ na zistenie pravdepodobnosti, že doň prejde. $Cost1$ a $cost2$ sú ceny trás, $temp$ je aktuálna teplota. Ak je vypočítaná pravdepodobnosť väčšia ako náhodne vygenerované číslo od 0 do 1, tak doň prejde.

Vplyv veľkosti premennej alpha na počet opakovania programu:

Krivka je síce vždy rovnaká, ale mení sa počet opakovaní programu.

Ak sa $\alpha = 0,99$, tak sa program bude 2429-krát opakovať.

Ak sa $\alpha = 0,999$, tak sa program bude 24401-krát opakovať.

Ak sa $\alpha = 0,9995$, tak sa program bude 48816-krát opakovať.

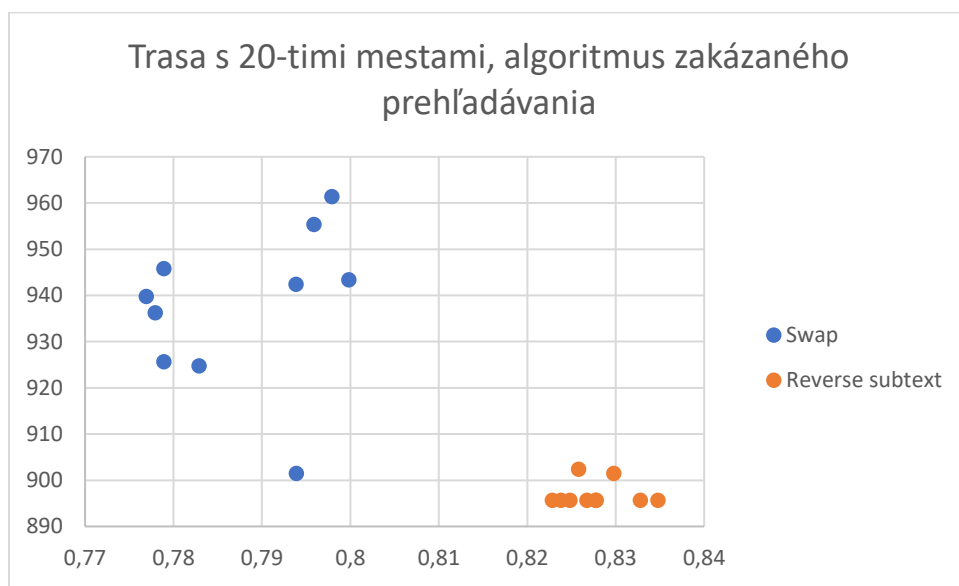
Ak sa $\alpha = 0,9999$, tak sa program bude 244111-krát opakovať.

Testovanie

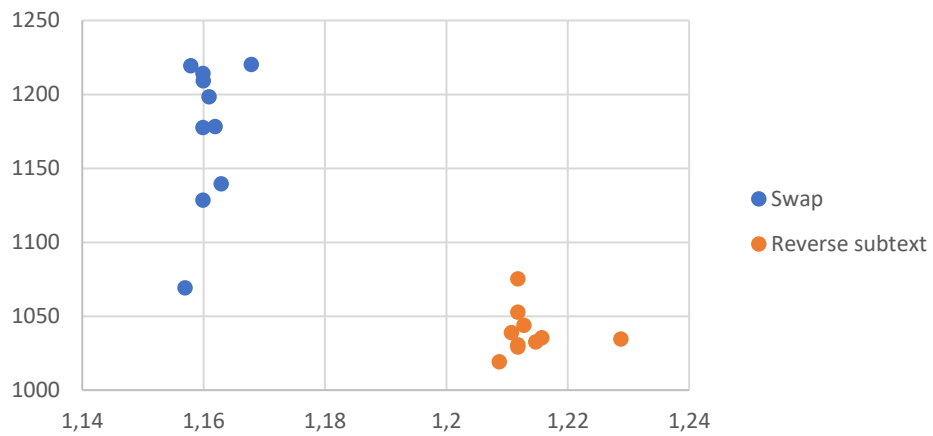
Vykonal som viacero rôznych testov pre oba algoritmy.

Výmena dvoch náhodných miest vs. metóda otočenia podreťazca

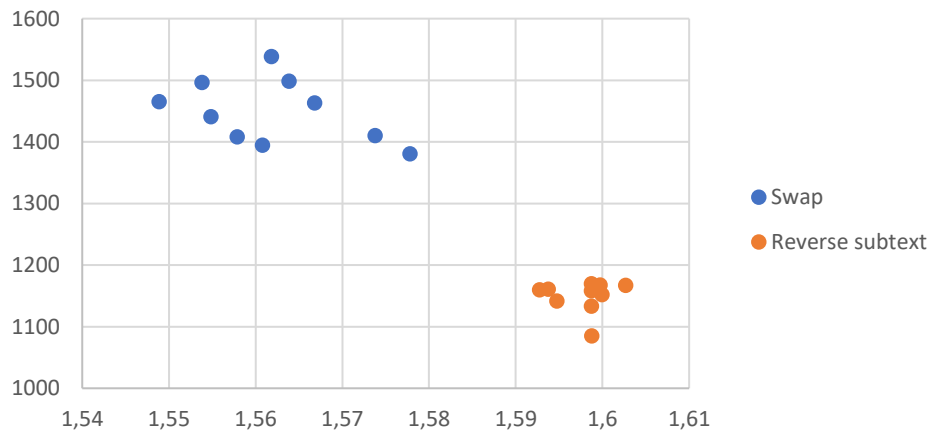
Najprv som testoval nájdenie susedov metódou výmeny dvoch náhodných miest a metódou otočenia podreťazca. Oba algoritmy som testoval tak, že som pri počte miest 20, 30 a 40, našiel 10 riešení metódou výmeny dvoch náhodných miest a 10 riešení metódou otočenia podreťazca.

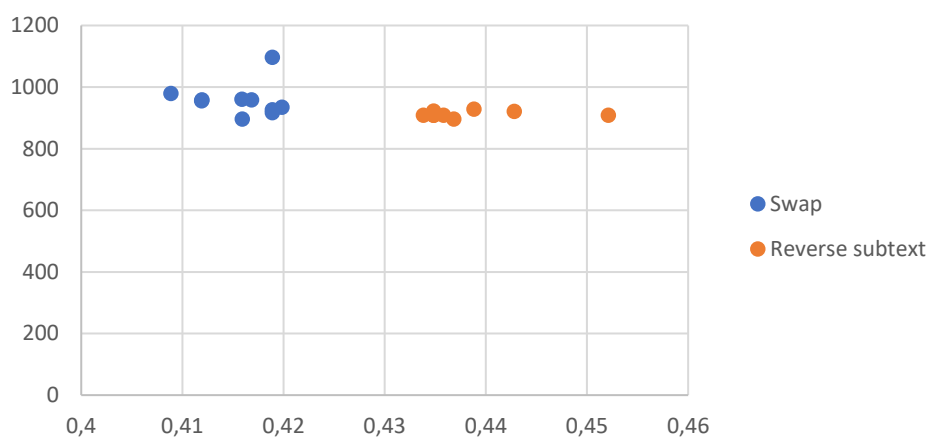
Trasa s 30-timi mestami, algoritmus zakázaného
prehľadávania

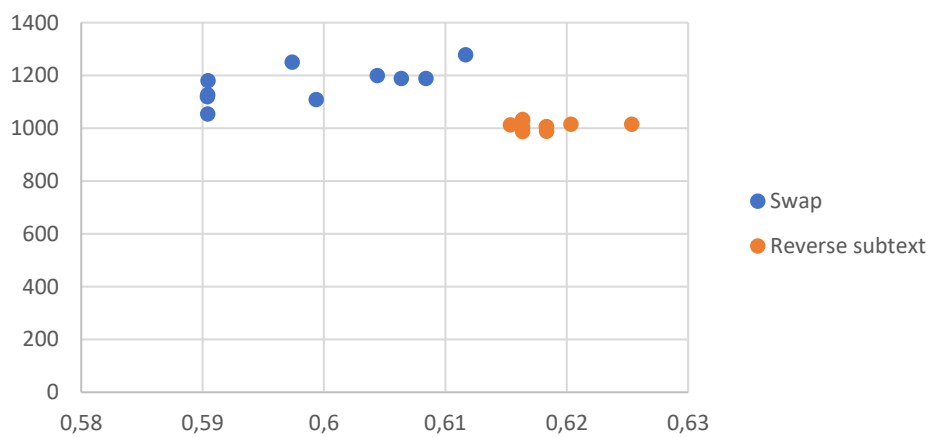
Trasa s 40-timi mestami, algoritmus zakázaného
prehľadávania

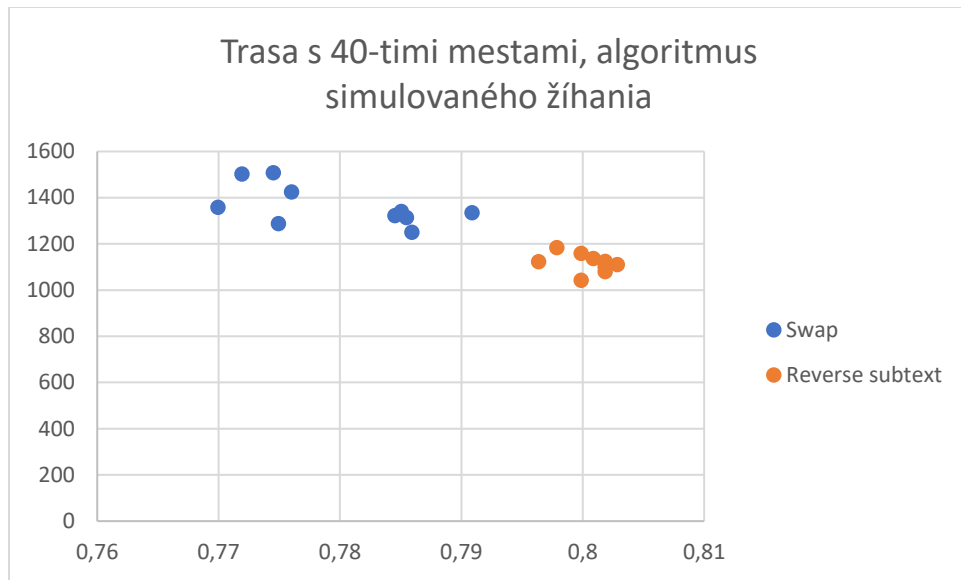

Trasa s 20-timi mestami, algoritmus
simulovaného žihania

Trasa s 30-timi mestami, algoritmus
simulovaného žihania

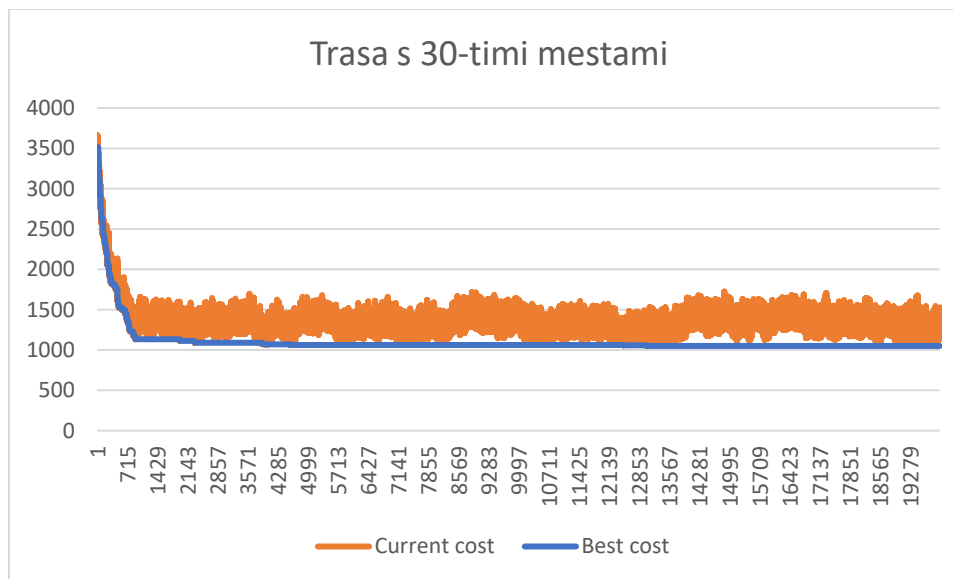
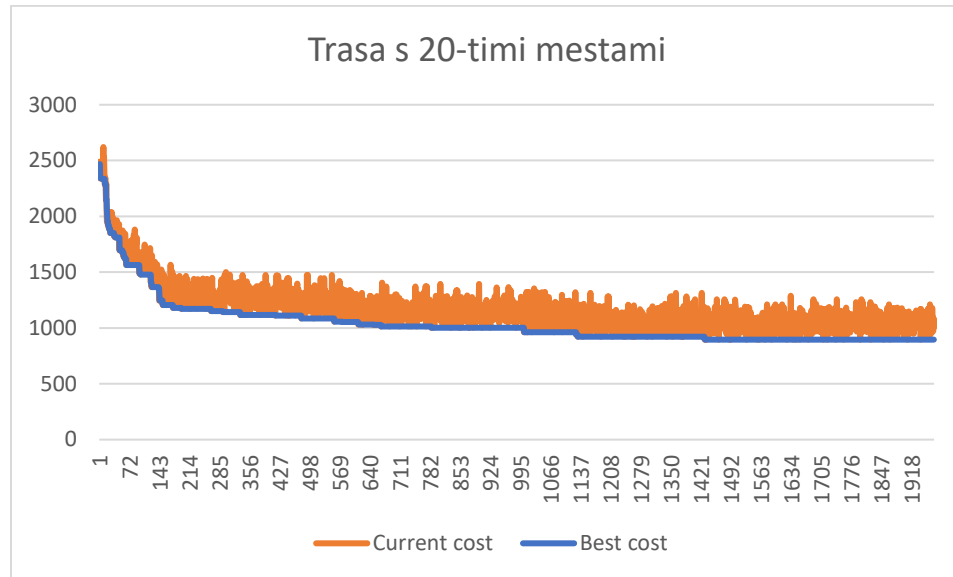

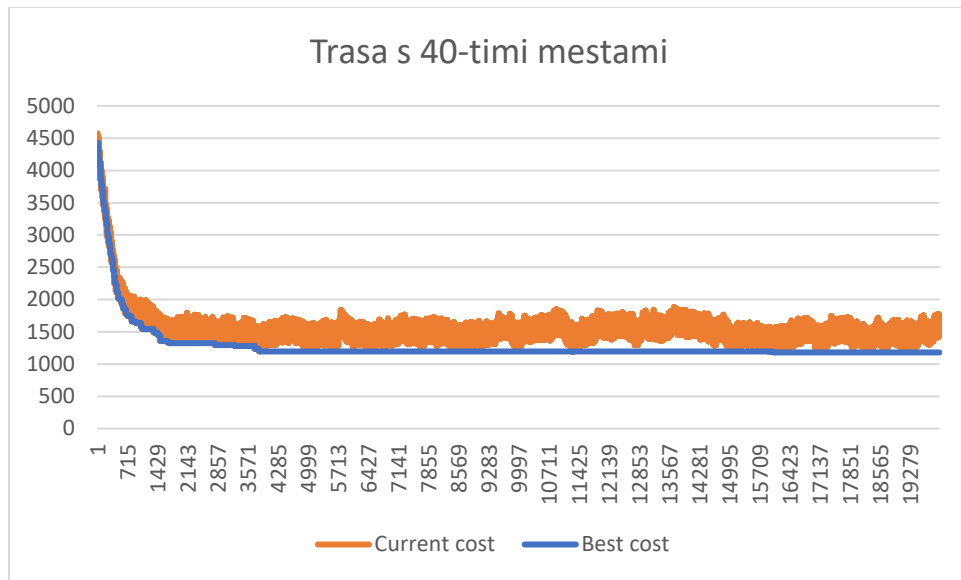
Zistil som, že metóda výmeny dvoch náhodných miest je rýchlejšia ale metódy otočenia podreťazca dokáže nájsť konzistentne lepšie riešenia.

Najlepšie nájdené riešenie vs. aktuálne riešenie

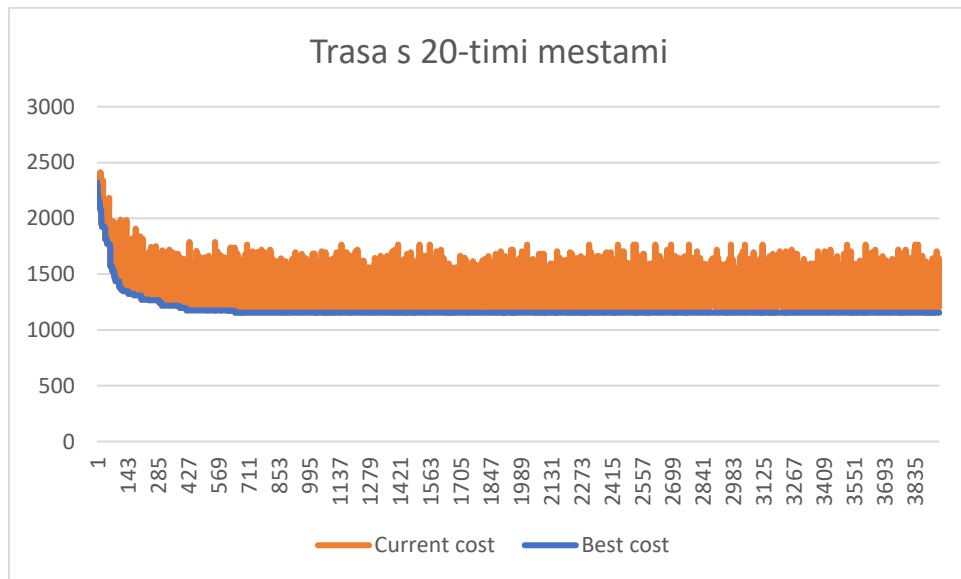
Porovnával som najlepšie nájdené riešenie a aktuálne riešenie pri použití oboch algoritmov.

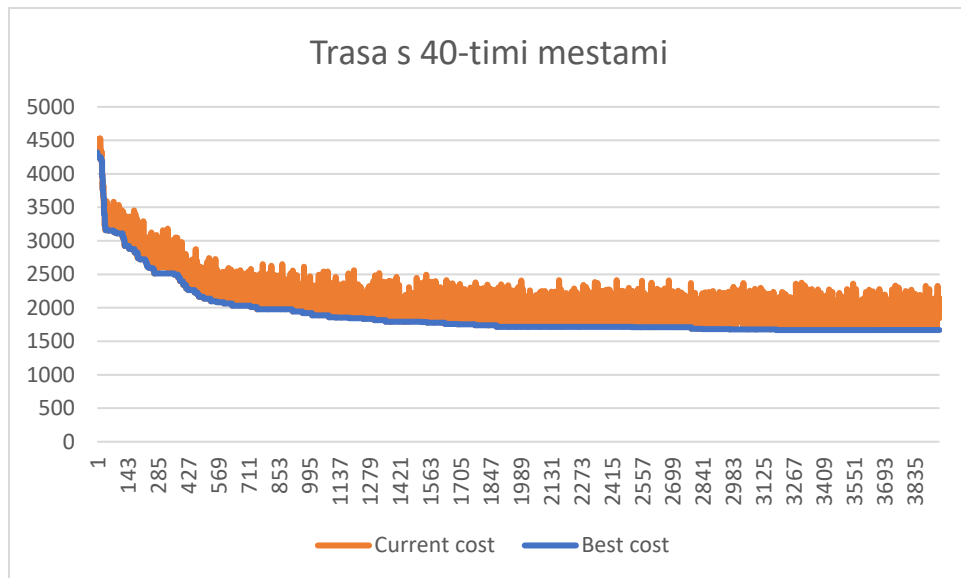
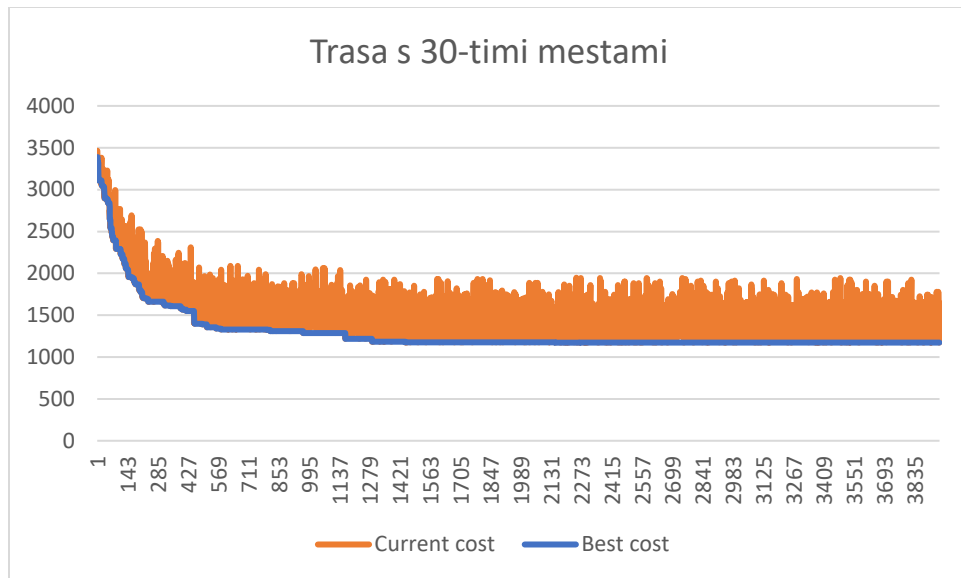
Algoritmus zakázaného prehľadávania

Algoritmus simulovaného žihania

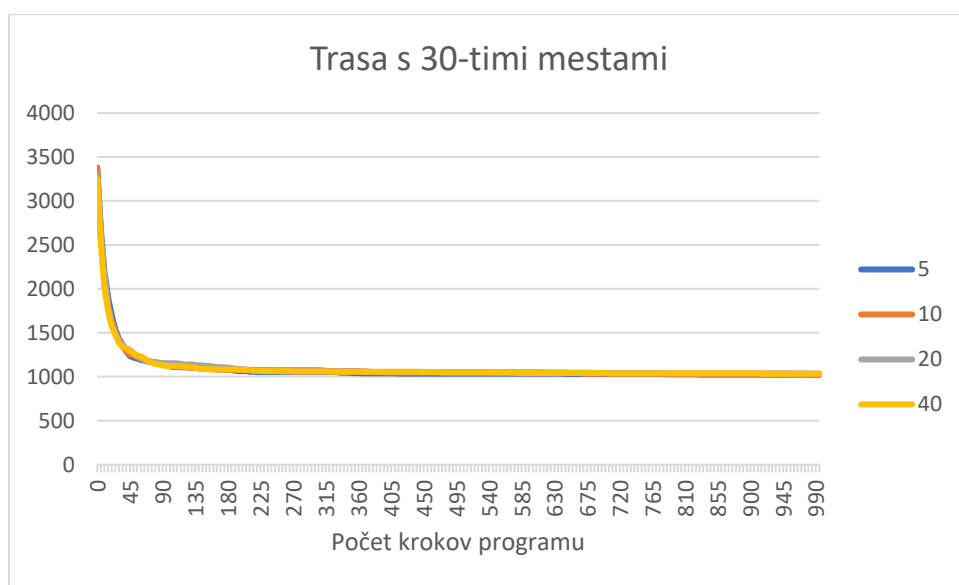
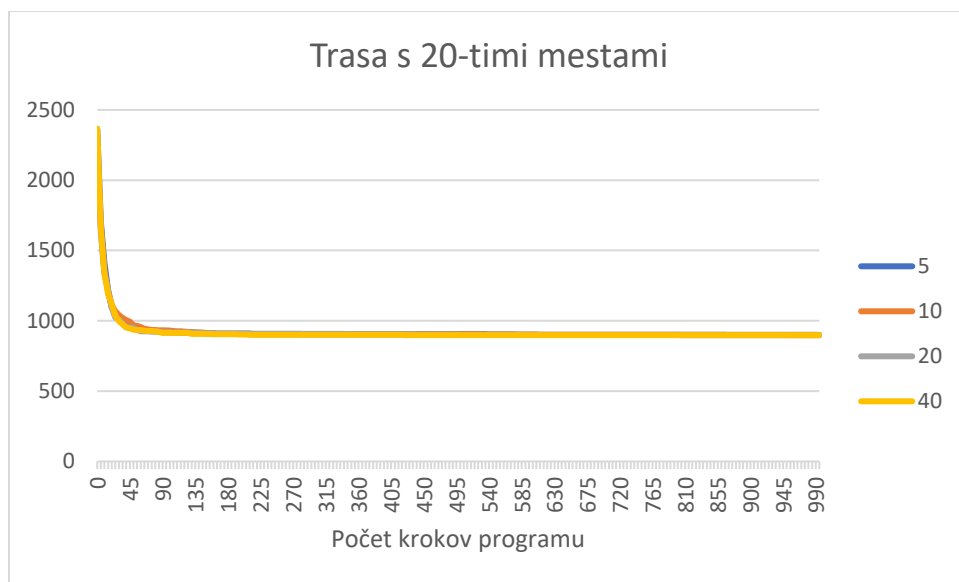

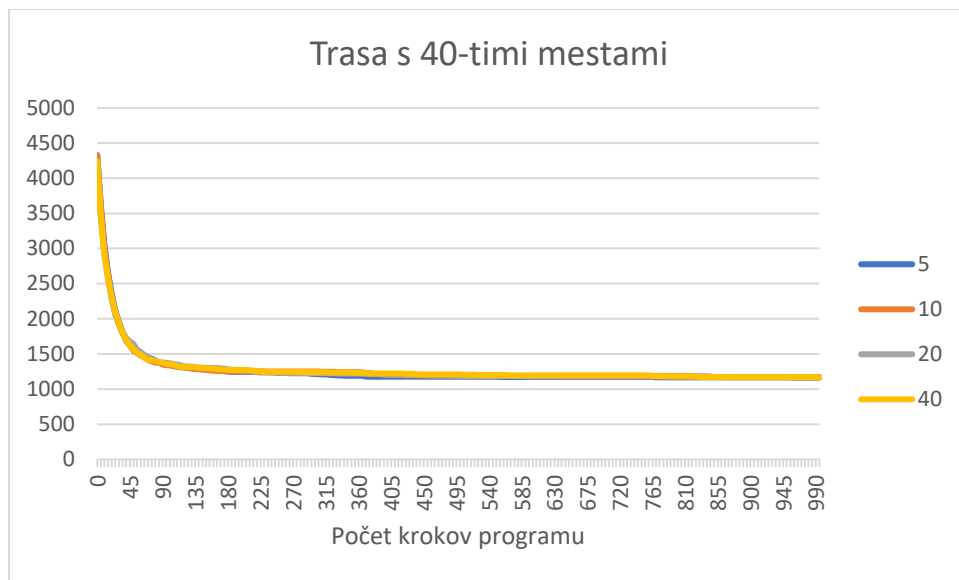

Z testovania vyplýva, že pri oboch algoritmoch zvyšovanie počtu miest zvyšuje počet iterácií algoritmov na nájdenie optimalizovaného riešenia.

Vplyv veľkosti zakázaného listu na priebeh hľadania najkratšej trasy

Pri testovaní som spriemeroval 50 behov programu pre štyri vybrané veľkosti zakázaného listu.

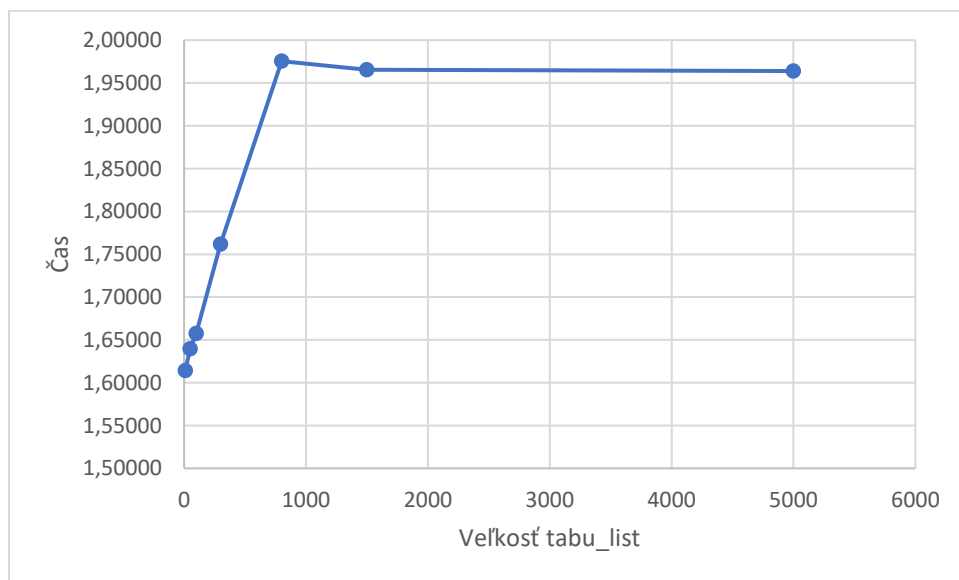

Z testovania vyplýva, že zmena veľkosti zakázaného listu nemá vplyv na priebeh hľadania najkratšej trasy. Testoval som aj väčšie veľkosti zakázaného listu a nenašiel som žiadne zlepšenie.

Vplyv veľkosti zakázaného listu na čas behu programu

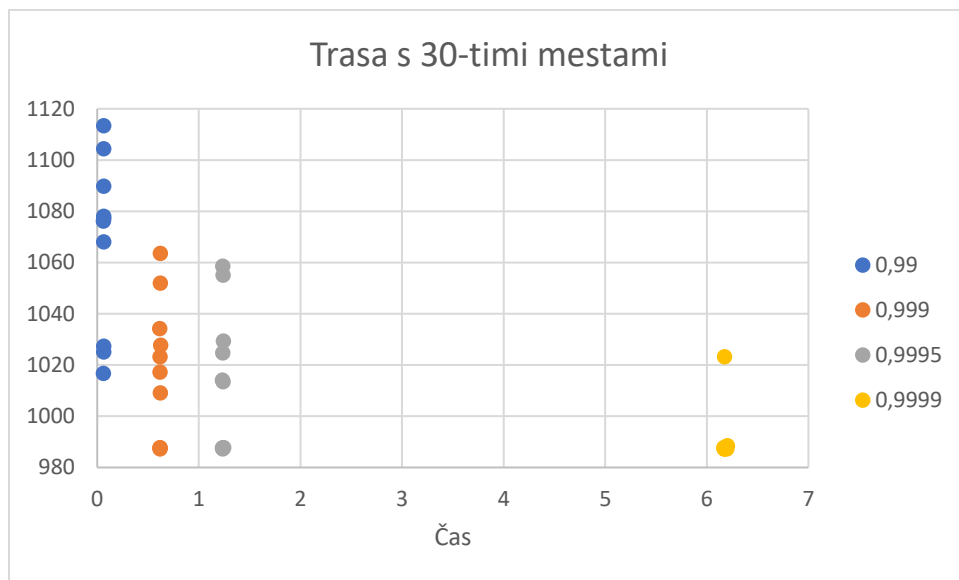
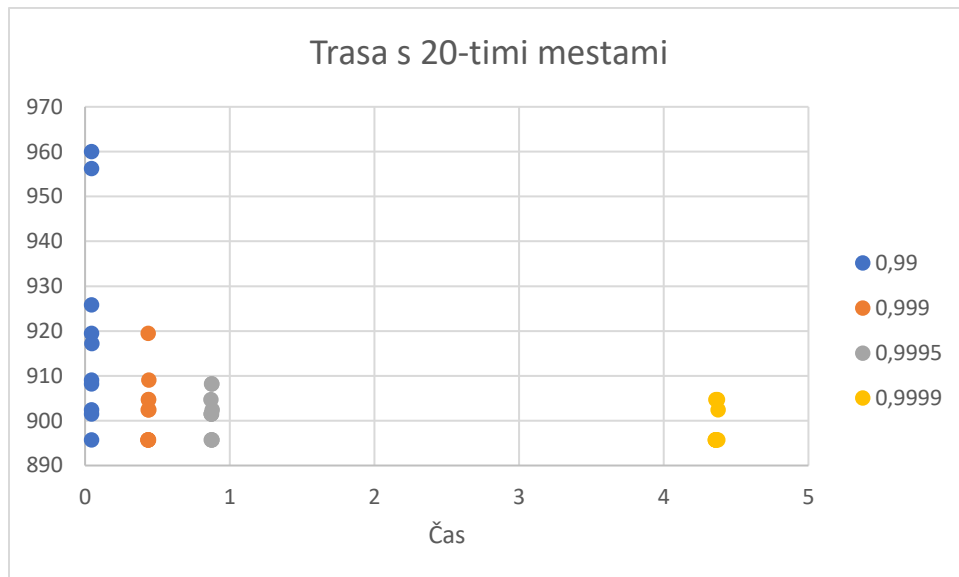
Pri testovaní som spriemeroval 50 behov programu pre štyri vybrané veľkosti zakázaného listu.

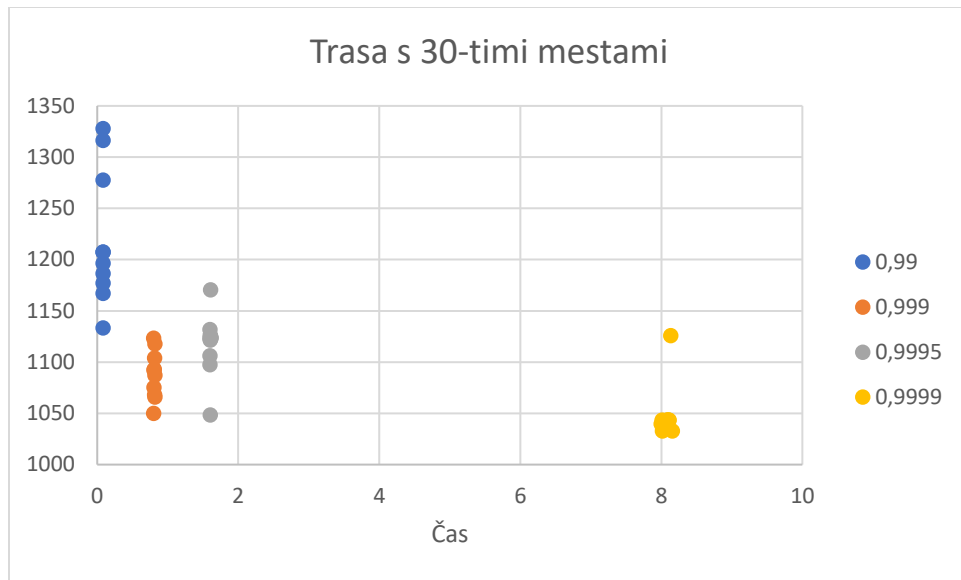

Zvyšovanie maximálnej veľkosti zakázaného listu zvyšuje aj celkový čas riešenia, až pokiaľ nie je väčšia, ako najväčšia veľkosť zakázaného listu, ktorú program reálne dosiahne.

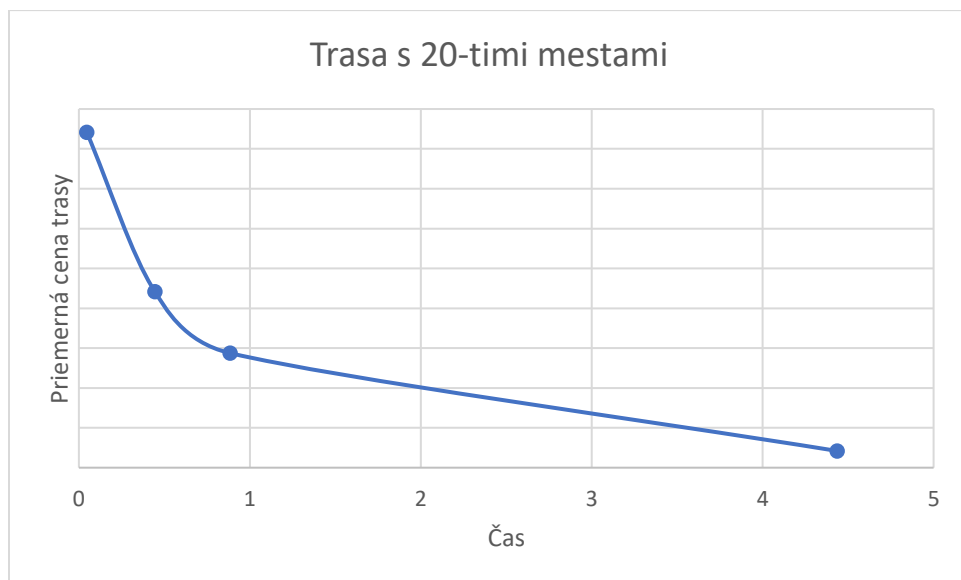
Vplyv rozvrhu zmeny pravdepodobnosti výberu horšieho nasledovníka na výsledný čas programu a najlepšie nájdené riešenie

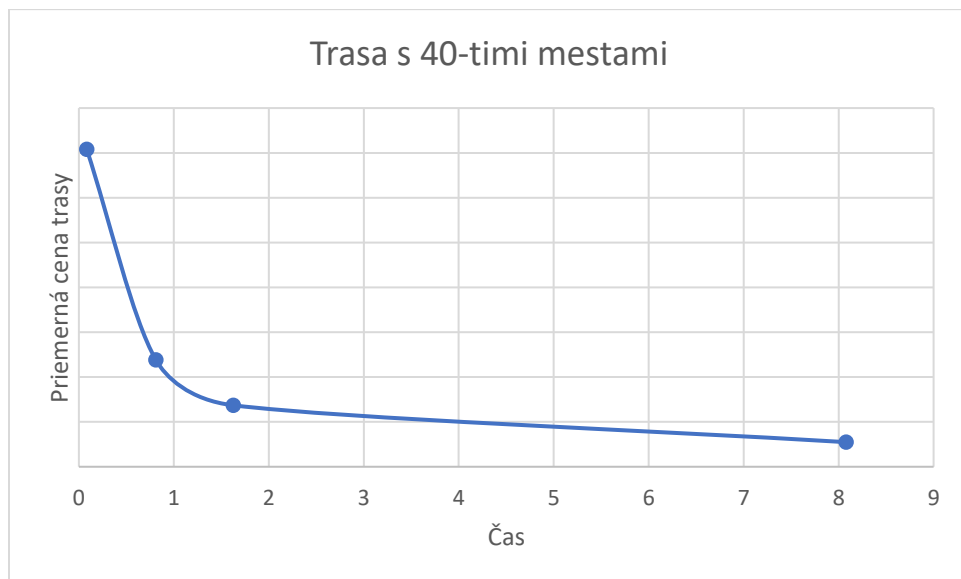
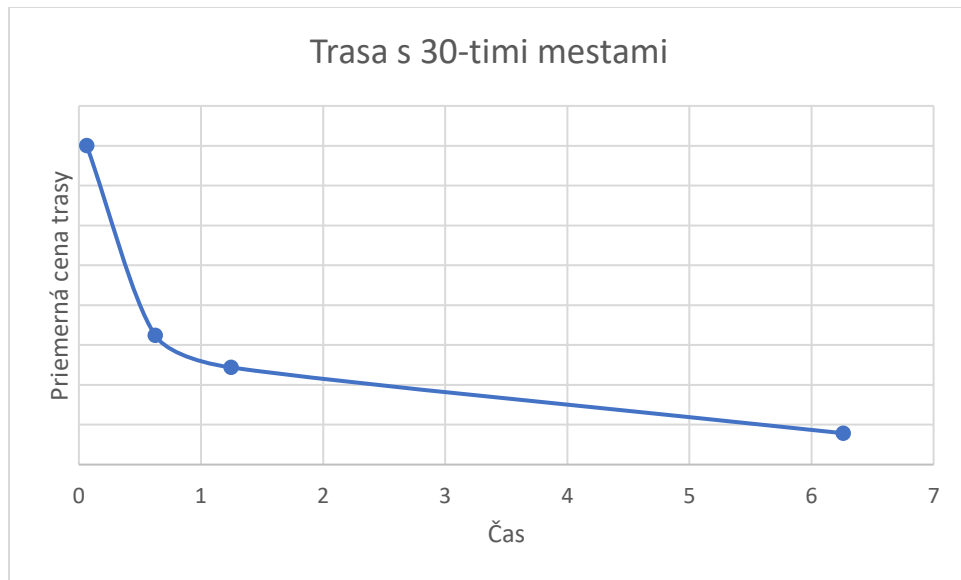
Na graf som umiestnil 10 náhodných riešení pre 4 rôzne hodnoty alpha.

Na graf som umiestnil priemer 50 riešení pre 4 rôzne hodnoty alpha.

Zistil som, že zvyšujúca sa hodnota α , zvyšuje celkový čas programu ale priemerne nachádza lepšie riešenia. Ideálna hodnota α je v tomto prípade okolo 0,9995.

Zhodnotenie

Z testovania som zistil:

1. Metóda výmeny dvoch náhodných miest je rýchlejšia ako metódy otočenia podreťazca, ale väčšinou nájde horšie riešenia.
2. Pri oboch algoritmoch zvyšovanie počtu miest, zvyšuje počet iterácií algoritmov na nájdenie optimalizovaného riešenia.
3. Zmena veľkosti zakázaného listu nemá vplyv na priebeh hľadania najkratšej trasy, ale zvyšuje celkový čas riešenia, až pokým nie je väčšia ako najväčšia veľkosť zakázaného listu, ktorú program reálne dosiahne.
4. Zvyšujúca sa hodnota α zvyšuje celkový čas programu, ale priemerne nachádza lepšie riešenia. Ideálna hodnota α je v tomto prípade okolo 0,9995.

Testovať by sa dalo v zakázanom prehľadávaní aj napríklad vyberanie z väčšieho počtu susedov, čo v tomto prípade bolo vždy 20. Tieto riešenia sa dajú zlepšovať ešte rôznymi možnosťami, napríklad miesto toho, aby algoritmy začínali nad náhodným vektorom, tak by mohli začínať s vektorom vytvoreným hladovým algoritmom. Alebo miesto neustáleho počítania vzdialenosti medzi dvomi mestami Pytagorovou vetou, by sa mohla na začiatku vytvoriť matica vzdialeností.